

عنوان مقاله:

بررسی بافت قدیم بازارهای شیراز با هدف توسعه و گسترش پایدار

محل انتشار:

دومین کنفرانس مدیریت شهری، و شهرسازی و معماری با رویکرد اقتصاد و عمران شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه روستا - دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی معماری، موسسه آموزش عالی اپادانا شیراز

طیبه جلیل ناغان - دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی معماری، موسسه آموزش عالی اپادانا شیراز

سمیه بشردوست - دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی معماری، موسسه آموزش عالی اپادانا شیراز

علیرضا دمی - دکتری معماری، استاد گروه آموزش ی معماری، موسسه آموزش عالی اپادانا شیراز

خلاصه مقاله:

بازارهای ایرانی یکی از مهم ترین بخش های تشکیل دهنده ساختار شهر در شهرهای تاریخی و فرهنگی باستان بوده اند . این بازارها علاوه بر تاثیرگذاری بر ساختار کلی شهر و شکل گیری محله ها، به عنوان یکی از مظاهر مهم معماری، در میان مردم از اهمیت برخوردار بوده و در جهان نام آور شده اند . معماری سنتی ایران دارای ویژگی های خاصی می باشد که مسائل زیباشناسی و زیست محیطی را در طراحی خود در نظر گرفته است . این اصول در ابنیه سنتی ایران مانند خانه و فضا های شهری مثل بازار و مسجد و مدرسه دیده می شود . معماری پایدار سعی می کند که آسایش را برای کاربران از نظر اقتصادی اجتماعی و زیست محیطی فراهم می آورد . بسیاری از ابنیه سنتی ایرانی که اصول پایداری بر آنها حکم فرما می باشد در بافت قدیم شهر قرار دارند . باتوجه به اینکه این اصول در معماری معاصر ایران کمتر لحاظ می شود . حفظ این ابنیه و بافت قدیمی شهرها از طریق بررسی مفهوم پایداری در معماری سنتی و به کارگیری راهبردهای مناسب جهت توسعه و گسترش بافت های اقتصادی سنتی ضروری است

کلمات کلیدی:

ابنیه ینتی، بازار، شهر شیراز، توسعه و گسترش، پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237587>

